

ganste vist langt fra, at jeg vil tage det til Mønster, tværtimod har det en vis Tilfredsstillelse for mig, at den danske Soldat faaer 7 β mere om Dagen end den preussiske, og jeg troer, at det ikke er upatriotisk at glæde sig over, at den danske Soldat faaer 7 β mere om Dagen. Om de 13 β , som den preussiske Menige faaer, staae i samme Forhold til, hvad Livsformødenhederne i det Hele taget koste i Preussen, som de 20 β , den danske Menige faaer, staae til, hvad de koste hos os, er Noget, jeg ikke her vil afgjøre; men jeg troer, at den Nødvendighed, at give den Menige, hvad der er Tilstrækkeligt til Livets Ophold, har gjort og gjør sig gjældende i alle Lande, og jeg søger mig overbevist om, at de 20 β , hvortil man efterhaanden er stegen her, i Virkeligheden ikke ere utilstrækkelige til at forskaffe ham Livets Ophold, men ganste vist ogsaa kun et tarveligt Ophold. Jeg skal endnu bemærke, at saavidt mig bekjendt vilde jeg kunne have anført omtrent alle andre continentale Hære som Exempel paa, at den Menige er mindre vel stillet end hos os, hvad Lønningen angaaer; men medens det paa ingen Maade er et afgjørende Moment for mig, at et fremmed Lands Menige ere bedre eller slettere lønede, saa forekommer det mig dog, at man ikke ganste kan overse en saadan Omstændighed. Jeg skal ikke nægte, at jeg ogsaa har fundet en vis Trøst og Beroligelse deri, at de ærede Medlemmer, som allerstærkest og kraftigst have forlangt denne Forøgelse af den Meniges Lønning, netop ere de Samme, som allerstærkest have modsat sig den vedtagne Hærplan, en Hærplan, hvis inderste Væsen er den almindelige Værnepligt, en mere ligelig Fordeling af Værnepligtsbyrden og en Vettelse af denne Byrde for den Enkelte. Jeg vil ikke søge at ubfinde en causal Forbindelse mellem det Standpunkt, de ærede Medlemmer have indtaget ligeoverfor Hærplanen, og det, de nu indtage ligeoverfor Lønningsloven, men jeg skal kun sige, at for mig er det en beroligende Omstændighed, at det netop er de ærede principielle Modstandere, som nu med saamegen Kraft fremhæve den Vanskelighed, som dette Forhold menes at ville berede Gjennemførelsen af Hærplanen. Da Behandlingen af Recru-

terne paa Nørrefælled har været Gjenstand for Omtale her i denne Sal, har jeg ladet mig give nogle paalidelige Oplysninger om det Tilfælde, som er blevet omtalt og fremhævet af ærede Medlemmer. Jeg vil af disse ikke ganste udtømmende, men, saavidt jeg kan skjønne, dog i deres Væsen tilfredsstillende Oplysninger lade tage en Afskrift og overgive denne til den ærede Formand, som har lovet at lade den henlægge i Kæsesalen, hvor de ærede Medlemmer kunne gjøre sig bekjendte med Indholdet. Jeg skal ikke vende tilbage til Detaillerne af denne Sag, men troer dog at burde allerede nu omtale, at den Befalingsmand, hvis Opsørjel ikke har været ganste correct, er en Undercorporal, som var Recrut ifjor. Det er altsaa ikke nogen fast Befalingsmand, men en Mand, som var Recrut ifjor, og som gaaer hjem med de Menige af samme Aldersklasse til Esteraaret, og det er blevet fremhævet af Chefen ved den Bataillon, ved hvilken dette er forefaldet — jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse disse saa Ord — „at det er Undercorporalerne, som — netop paa Grund af deres halvt kammeratlige Forhold til deres Undergivne — oftest lade det mangle paa den Resignation, som kun længere Ovelse som Lærer giver, og som fortrinsoviis ere tilbøjelige til at begaae Overstridelser af den Behandlingsmaade af Recruterne, som er dem paabudt, men paa den anden Side af Recruterne blive behandlede som dem nærtstaaende Kammerater, med hvem de ikke tage det saa nøie“. Det er jo Noget, som Enhver, der har havt med vore Menige at gjøre, veed, at Kammeraterne ikke indbyrdes tage det saa nøie. Jeg vil imidlertid lade disse Oplysninger affkrive og overgive til den ærede Formand.

Ordføreren: Vi staae i denne Forhandling paa et ganste særeget og i det Hele taget temmelig uvant Standpunkt. Medens vi ellers i finansielle Sager sædvanligviis staae saaledes, at Ministeren forlanger af os adskillige Summer, som vi ansee det for vor Pligt at have nøie Indseende med ikke ere for store, men at moderere saavidt muligt, er det Modsatte her Tilfældet, idet den ærede Krigsminister har forlangt af os en vis Lønning, om